

Menú

C.Valenciana Más noticias Deportes Economía Opinión Cultura Ocio Vida y Estilo Participación Multimedia Suscriptor

PORTADA Esta es nuestra portada del miércoles 2 de noviembre (PDF)

COBRA FÁCIL Y AL MOMENTO

TRIPLICA TU DEPOSITO HASTA 200€

codere APUESTAS

REGÍSTRATE YA

Levante-EMV » Valencia » C. Valenciana » Castelló » Borriol

Suscriptor

24

Noticias de Borriol

Noticias de Dénia

Noticias de Xàtiva

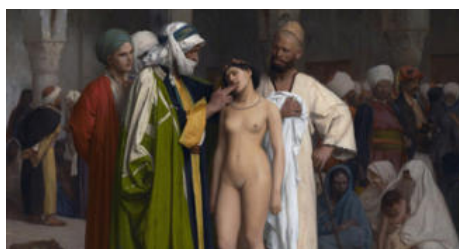
Mubàrak i Mudaffar

Reis valencians esclaus, eunucs i negres

Tingueren responsabilitats d'administració de les sèquies del Túria i també foren responsables de la seca de València, el taller on s'encunyava moneda

Francesc J. Hernández | 29.10.2016 | 21:27

Dos segles abans de Jaume I, Mubàrak i Mudaffar foren els reis del poble valencià. Comprats per traficants d'esclaus, cap a l'any 1010/1011 prengueren el poder i constituïren la taifa de València.

Reis valencians esclaus, eunucs i negres

Els primers reis que tingué el poble valencià, dos segles abans de Jaume I, foren Mubàrak i Mudaffar. Eren esclaus, eunucs i, probablement, negres, i ens constituïren per primera vegada com a unitat política autònoma.

Mubàrak i Mudaffar havien estat comprats per traficants d'esclaus, molt probablement als mercats de les costes orientals de l'Adriàtic, allò que alguns autors anomenaren Eslavònia i altres Dalmàcia. És conegut que el mot «esclau» deriva d'«eslau». Per tant, l'adjectiu «eslau» amb el qual es parlà de Mubàrak i Mudaffar no vol dir necessàriament que pertanyien a ètnies esclaves, sinó que havien estat comerciat a mercats de regions esclaves i bé podrien ser negres. Mubàrak i Mudaffar (o improbablement els seus progenitors) foren traslladats probablement a Còrdova, la capital del Califat que havia assolit el seu esplendor temps enrere amb la dinastia dels Omeies (de l'ètnia dels marwanis). Sembla que els dos esclaus estigueren al servei d'Abd-al-Màlik al-Mudhàffar, el segon fill d'Almansor, d'ídic nom al d'un monarca de València posterior, que fou rei en 1061-1065.

Està documentada la presència d'esclaus al món musulmà des de l'any 943 (any 331/2 del calendari islàmic). Freqüentment eren castrats i a alguns, fins i tot, se'ls tallava la llengua. Els esclaus eren destinats a tasques de guàrdia personal de califes o emirs. També hi hagué altres grups esclavitzats al

<http://suscriptor.levante-emv.com/valencia/2016/10/30/reis-valencians-esclaus-eunucs-i/1485878.html>

Nuevos Smartphones Intex

3 Modelos con Pantalla Grande, Batería de Larga Duración, Funda y Protector Incluidos.

intex-spain.com

TU ABARTH 595 DESDE 7.650 €

DURANTE DOS AÑOS SIN INTERESES Y DOS AÑOS SIN CUOTAS

TAE 1,47%, Entrada 7.344,24 €, Única cuota a los 25 meses: 10.192 €*
PIDE TU OFERTA

VER CONDICIONES LEGALES EN ABARTH.ES

Cuponísimo

ANTES 290€ -75% **75€**

Clinica Ayuntamiento

Rejuvenecimiento facial

Más ofertas en cuponismo.superdeporte.es

món àrab als quals se'ls assignaven funcions de protecció o bèl·liques, com ara els mamelucs entre els califes abbàsides de Bagdad o els geníssers a l'imperi Otomà. En el cas dels esclaus del Califat de Còrdova, tenim constància que alguns assoliren llocs de responsabilitat, sobretot quan el poder dels omeies a Còrdova entrà en crisi i començaren a destacar els llinatges amiries i els berbers hammudites.

Aquest fou el cas de Mubàrak i Mudaffar que, abans de l'any 1010 (400/1 del calendari islàmic), sembla que s'instal·laren a València, «Balànsiya», i que, per encàrrec dels amiries, tingueren responsabilitats d'administració (foren «valís») de les sèquies del Túria. També foren responsables de la seca de València, el taller on s'encunyava moneda. Mubàrak i Mudaffar adoptaren en les pràctiques d'encunyació característiques comunes amb altres seques, com les d'Almeria o Saragossa, que seguien les pautes de les emissions dels omeies, com ara una certa distribució de les llegendes al si de les monedes (segons les recerques de Fèlix Retamero). Cap a l'any 1010/1011 (400/1 del calendari islàmic), Mubàrak i Mudaffar prengueren el poder i constituïren la taifa de València. Hem conservat un parell de monedes, dos dírhams, que pesen entre 2,7 i 3,0 grams. Estan datades l'any 407 del calendari islàmic (1016/1017 del calendari julià), en les quals apareixen com a governants. En una moneda, la número 805, del catàleg d'Antonio Vives (1893) hi ha per una cara el nom de Mudaffar i per l'altra el de Mubàrak, amb expressions laudatòries del tipus «com ell no n'hi ha cap» i «és molt bo». Això demostraria que regnaren els dos simultàniament en un duumvirat. Sembla que Mubàrak morí en accident, la qual cosa explicaria que l'altra moneda conservada (la número 806 del catàleg de Vives) tinga les mateixes frases d'elogi, però només el nom de Mudaffar per les dues bandes.

Segons el «Bayan», un llarg manuscrit d'Ibn Idari, escrit cap al 1312, sobre la història dels reis d'Al-Andalus i el Marroc, en aquella època a València hi havia no només gent de la dinastia «saqaliba» (els esclaus, com Mubàrak i Mudaffar), sinó també grups del llinatge «malawi» (el dels omeies cordovesos), n'hi havia «ifranys», és a dir grups de francs, «baskunas», val a dir, bascos, i gent foragitada d'altres llocs. Per la crònica d'Ibn Idari sabem que els malawi de Còrdova construïren residències i palaus i es feren càrrecs d'hortos i del seu rec. La taifa de Balànsiya limitava al nord amb la de Tortosa i al sud amb la de Dènia. A l'interior hi havia la d'Alpont.

Els governants de les taifes recaptaven impostos i sembla que Mubàrak i Mudaffar s'aplicaren de manera excessiva. Segons el «Bayan», arreplegaven mensualment 120.000 dinars, 70.000 de València i 50.000 a Xàtiva. La qual cosa era una gran quantitat, si considerem que un cavall podia costar 25 dinars i una mula es podien pagar fins a 60 (segons Ibn Al-Jatib, cit. per Joaquín Vallvé). Mubàrak i Mudaffar duïen un ric seguici i vestien amb luxe, però, d'altra banda, el poble s'empobrí. Per això, cap a l'any 1017 (407 del calendari islàmic) hi hagué una revolta contra Mudaffar (en aquell any, Mubàrak ja havia mort d'accident). El poble assaltà el palau i el saquejà. En la revolta sembla que el reietó morí. Aleshores prengué el poder a València un altre esclau, Labib al-Amiri al-Fatà, que també havia estat el primer reietó de la taifa de Tortosa. Els valencians derrocaren Labib perquè estaven en contra de les seues relacions amb el comte cristià de Barcelona, Berenguer Ramon I. A Tortosa, Labib fou substituït per un altre esclau, Muqàtil Sayf al-Mil·la, i aquest per un altre, Ya'la, també esclau probablement. Pel que fa a la taifa de València, el 1021 començà a governar-la 'Adb al-'Aziz, que ja no era esclau. Dels esclaus esmentats no hi ha notícies de fills, la qual cosa semblaria indicar que eren eunucs.

En resum, els primers reis del poble valencià, quan era una comunitat heterogènia d'àrabs, esclaus i altres pobles, foren dos antics esclaus, de llinatge esclau, tal vegada negres, que foren derrocats per una revolta popular. Per què València no li ha dedicat cap carrer als seus primers reis?

En parlar de reietons musulmans i carrers, acabaré formulant una qüestió. L'actual plaça de la Reina de València fou oberta en la seua extensió actual cap a la meitat del segle passat. Al segle XIX s'obrí ja un plaça més menuda que, cap al 1878, fou dedicada a la reina Maria de la Mercè d'Orleans, muller d'Alfons XII. Abans, però, l'espai estava constituït per un conjunt d'habitatges, carrers i carrerons. La plaça del Micalet o de les Cols, en la part nord; el carrer de Saragossa, per ponent; i el de Campaners (més antigament de la Corretgeria vella) i el de la Draperia del Lli, per la banda de llevant. En mig hi havia altres carrerons i placetes que ara ja no existeixen: d'En Fuster, de l'Armeria, la plaça de Borriol, etc... També hi havia un atzucac, aproximadament allà on ara es troba l'entrada i l'eixida de l'aparcament de la plaça, que estudiosos com l'erudit Marcos A. Orellana o el cronista Vicente Boix, anomenaren carrer de la Reina Mera. Els dos reconegueren que no sabien l'origen de tal denominació, ja que no existia cap reina «Mera» (ara sí, la dona del superheroi Aquaman, però no seria aquest, lògicament, l'origen de la denominació del carrer de la Reina). Orellana va veure l'original del mapa de Tosca, que estava al paret de la seua cambra, per la qual cosa hem de suposar que hi constava el nom «Mera». En la versióicolorida del mapa, més bé es pot llegir carrer de la Reina «Mora». Seria «Reina Mora» (i no «Mera») el nom d'aquest atzucac? Si fou així, qui fou aquesta «reina